

FOLLO OG NORDRE ØSTFOLD TINGRETT

Avsagt: 8. juli 2024

Saksnr.: 24-089541ENE-TFNO/TSKI

Dommer: Dommerfullmektig m/alm bem Per-Harald Hirsch

Saken gjelder: Begjæring om tingrettens kjennelse om fortsatt besøksforbud

Øst Politidistrikt

Politiadvokat Johanna Lundstrøm

mot

Irene Soerensen

KJENNELSE

Påtalemyndigheten besluttet den 17. april 2024 at Irene Soerensen f. 16.11.1962 ikke skal ilegges besøksforbud overfor Kristin Biesse Bruun etter straffeprosessloven § 222 a.

Bruun har krevd at påtalemyndighetens beslutning om avslag blir brakt inn for retten, jf. § 222 a åttende ledd. Påtalemyndigheten har bedt retten om å avslå Bruuns begjæring om besøksforbud.

Rettsmøtet ble avholdt i Follo og Nordre Østfold tingrett, avd. Ski 5. juli 2024 kl 9:00-10:40. Biesse Bruun og Sørensen (per video) avga forklaring.

Påtalemyndigheten har i påtegning fra 16. juni 2024 grunngitt sitt avslag slik:

Det vises til Follo tingretts dom av 01.03.2024, dok. 00,03. Avgjørelsen er ikke rettskraftig og saken skal behandles i Eidsivating lagmannsrett 3. oktober 2024. I denne saken ble Bruun dømt for hensynsløs adferd og brudd på besøksforbud ovenfor Soerensen, og også ilagt kontaktforbud ovenfor henne for en periode på 3 år.

Etter dette mottok politiet to anmeldelser fra Bruun hvor hun anmelder at Soerensen har delt dommen og for øvrig postet innlegg om henne. Soerensen er ikke ilagt besøksforbud ovenfor Bruun og anmeldelsene ble henlagt. Bruun begjærte også at Soerensen skulle ilegges besøksforbud ovenfor henne, hvilket ble avslått. Det er dette avslaget Bruun nå bringer inn for retten.

I samme periode mottok politiet anmeldelse fra Soerensen av Bruun, for brudd på besøksforbud ved at Bruun blant annet også hadde publisert dommen. Også denne saken er henlagt.

Det har stadig vært anført av begge parter at de bare ønsker fred fra den andre og at deres bidrag i saken kun er et forsvar.

Om Bruuns innlegg om Soerensen utgjør et brudd på kontaktforbud er også ett av spørsmålene som skal behandles av Eidsivating lagmannsrett 3. oktober 2024, og som Bruun anfører ikke er tilfelle. Før det foreligger noen prinsipiell avgjørelse om dette i saken anses det helt uhensiktsmessig at det ilegges besøksforbud også ovenfor Soerensen.

Bruun begrunner begjæringen om besøksforbud slik:

Soerensens innlegg på Facebook, X og på hennes blogg Barnevernkritikken hvor hun har publisert dommen hvor Bruun ble domfelt utgjør hensynsløs atferd, er et inngrep i hennes

privatliv og en forstyrrelse av hennes rett på fred. Dommen er publisert på flere plattformer og den når ut til et stort nettverk. Soerensen har fremhevet de delene av dommen som er mest negative for Bruun og hun har publisert dem på en slik måte at innholdet ikke kun spres til Soerensen venner og følgere, men også alle som har tilgang til internett ved at dommen er publisert på Global-delen av Facebook og ved at innlegget er festet på profilen på X. Bruuns navn er nevnt 70 ganger i Soerensens innlegg. I tillegg er hennes fødselsår og adresse publisert. Bruun peker på at hun selv har kontaktforbud overfor Soerensen og at det da er i strid med dette at Soerensen omtaler Bruun på en måte som har til hensikt at Bruun skal lese omtalen.

Soerensen er pådriver til å poste innlegg om henne og Bruuns egne innlegg er kun et forsøk på å forsvare seg mot Soerensens innlegg.

Rettens vurdering

Av straffeprosessloven § 222 a første ledd fremgår det at besøksforbud kan nedlegges dersom det er «grunn til å tro» at en person ellers vil:

- a) begå en straffbar handling overfor en annen person,
- b) forfølge en annen person,
- c) på annen måte krenke en annens fred, eller
- d) begå ordensforstyrrelser som er særlig belastende for en annen person.

I vilkåret «*ellers vil*» ligger det et krav om årsakssammenheng mellom hva som kan skje med og uten et slikt besøksforbud. Og det man ved et besøksforbud skal forhindre, er atferd som nevnt i alternativene a)-d).

Formuleringen «*grunn til å tro*» innebærer at det må foreligge en reell risiko, men det gjelder ikke et krav om sannsynlighetsovervekt, se Rt-2004-988 avsnitt 16. Av forarbeidene fremgår det at vurderingen av om det er «*grunn til å tro*» må gjøre en risikovurdering basert på tidligere handlinger, trusler eller andre særlige forhold som tyder på at det er fare for overgrep, jf. Ot.prp. nr. 109 (2001–2002) side 44.

Denne saken dreier seg om Soerensens innlegg på Facebook, X og bloggen Barnevernkritikken i perioden 4. mars 2024 til 6. mars 2024, hvor Soerensen har delt utdrag av Follo og Nordre Østfold tingretts dom av 1. mars 2024.

I dommen ble Bruun dømt for overtredelse av straffeloven § 266 og straffeloven § 168 til fengsel i 21 dager etter å ha publisert en rekke innlegg og kommentarer på sosiale medier med sjikanerende og plagsomt innhold om Soerensen og for å ha brutt kontaktforbud som Bruun var ilagt overfor Soerensen på grunn av flere innlegg hun hadde publisert på X om Soerensen.

For å vurdere den fremtidige risikoen for en eventuell krenkelse av alternativene i § 222a første ledd må det sees hen til tidligere hendelser mellom partene.

Spørsmålet er om Soerensens gjengivelse av Follo og Nordre Østfold tingretts dom av 1. mars 2024 som omhandler straffbare forhold Bruun ble dømt for på X, Barnevernkritikken og Facebook, er en «krenkelse av (Bruuns) fred», jf. § 222a bokstav c.

Ordlyden «*krenke en annens fred*» tilsier en krenkelse av en persons rett på privatliv, herunder ro og fravær av henvendelser i et visst omfang. Sees vilkåret i lys av alternativet i bokstav a tilsier dette at vilkåret først og fremst er myntet på krenkelser av en annens fred som ikke er straffbare, jf. også Rt. 2004 s. 1658.

Av forarbeidene fremgår det at «det kan innebære en krenkelse om en person gjentatte ganger dukker opp på en annens bosted, ringer, trakasserer eller håner vedkommende på offentlige steder eller liknende», jf. Ot.prp. nr. 109 (2001-2002) pkt. 8.2, s. 45.

Det foreligger ingen høyesterettspraksis knyttet til spørsmålet om i hvilken grad innlegg på sosiale medier med omtale av en person kan anses å «krenke en annens fred», jf. straffeprosessloven § 222a bokstav c. Retten vil derfor i det følgende vise til den underrettspraksisen som anses relevant.

I TTEL-2022-156888 kom Telemark tingrett til en persons «tagging» av en annen, omtale av vedkommende på LinkedIn og et par SMS ble ansett som å krenke vedkommende sin fred. Retten uttalte imidlertid at det «ikke er hjemmel for å ilegge den siktede forbud mot en ren omtale av en person i sosiale medier», med henvisning til LE-2021-158990. Videre skrev retten at man må være varsom med å tolke straffe(prosessuelle) bud utvidende og at et slikt eventuelt omtaleforbud kunne komme i et anstrengt forhold til Grunnloven § 100 fjerde ledd, selv om retten ikke tok direkte stilling til dette spørsmålet.

I LE-2021-158990 kom lagmannsretten til at straffeloven § 266 om hensynsløs adferd også omfatter blant annet sjikanøse telefonoppringninger og SMS, samt handlinger som begås ved elektronisk kommunikasjon for eksempel Facebook, Instagram, Twitter mv., og at det derfor var en reell risiko for at vedkommende ville krenke en annens fred. Uten at det hadde betydning for resultatet i saken la lagmannsretten til at straffeprosessloven § 222 a ikke ga hjemmel til å forby offentlig omtale i sin alminnelighet.

Retten er enig med lagmannsretten i at § 222a bokstav b om å «krenke en annens fred» som et klart utgangspunkt ikke omfatter offentlig omtale. Dette ville fort stride mot ytringsfriheten lovfestet i blant annet Grunnloven § 100 og EMK art. 10. Samtidig må det nok trekkes en grense for enkelte offentlige omtaler, ettersom ytringsfriheten også skal avbalanseres mot retten på privatliv, jf. blant annet EMK art. 8. Dette må forbeholdes de

særlig sjikanerende omtalene, som etter omstendighetene vil kunne omfattes av å «krenke en annens fred», jf. § 222 a bokstav c. Etter rettens syn utgjør Soerensens publisering/gjengivelse ikke en slik krenkelse. Retten kommer nærmere tilbake til dette om litt.

Bruun har vist til at hun selv ved dom 1. mars 2024 ble dømt til fengsel for å ha omtalt Soerensen ved en rekke anledninger på X, og at Soerensens publiseringer og omtale av Bruun av hensyn til likebehandling da også må møtes med en reaksjon.

I dommen ble Bruun som følge av flere innlegg på X hvor hun omtalte Soerensen, blant annet dømt for overtredelse av straffeloven § 266. Av bestemmelsen fremgår følgende:

«Den som ved skremmende eller plagsom opptreden eller annen hensynsløs atferd forfølger en person eller på annen måte krenker en annens fred, straffes med bot eller fengsel inntil 2 år»

Bestemmelsen i § 266 overlapper til dels med straffeprosessloven § 222a bokstav c) ettersom også straffeloven § 266 oppstiller et alternativt vilkår om å «krenke en annens fred».

Av dommen fremgår blant annet følgende om subsumsjonen:

«Tiltaltes innlegg var ikke en del av en dialog eller debatt med fornærmede, men preget av ensidige negative karakteristikk av fornærmede, med blant annet henvisning til tidligere forhold og/eller uttalelser, og ved å knytte fornærmede til andre personer med negative karakteristikk. Tiltalte karakteriserte også fornærmede negativt knyttet til hennes gratulasjonshilsen til sin egen sønn samme dag, 12. august 2023. Ved å navngi fornærmede med tidligere og nåværende navn, gjorde tiltalte det klart for fornærmede at hun ikke skulle slippe unna med gamle uttalelser eller forhold da hun hadde et annet navn. Etter rettens syn må tiltalte ved de aktuelle innleggene på Twitter/X anses for på annen måte å ha krenket Soerensens fred ved plagsom opptreden og annen hensynsløs atferd, jf. straffeloven § 266.»

Retten bemerker at Bruuns innlegg var preget av ensidige negative karakteristikk av fornærmede. Dette er ikke tilfelle i denne saken.

Soerensen har ved sine innlegg på Facebook, X og sin blogg gjengitt utdrag av dommen fra mars 2024. Innleggene har utvilsomt en stor rekkevidde både fordi Soerensen har en stor følgerskare, fordi flere i hennes nettverk også har delt dommen videre, og fordi Soerensen har lagt ut dommen på fora hvor alle i prinsippet kan få tilgang. Innleggene har også medført at flere har kommentert negative karaktetisk om Bruun.

Soerensen har imidlertid kun gjengitt dommen uten noen subjektive karakteristikk fra Soerensens side. Dommen ble for øvrig publisert uten begrensninger i den offentlige gjengivelse.

Retten har forståelse for at publiseringen av dommen er belastende for Bruun, også sett i lys av at Bruun selv er ilagt et kontaktforbud overfor Soerensen samtidig som Soerensen innrømmer at hun hadde til hensikt at Bruun skulle få med seg publiseringen av dommen. Forklaringen var imidlertid at Soerensen gjorde dette for å rette opp i det hun opplevde som et skjevt bilde i offentligheten av Soerensen som var skapt av Bruun.

Til tross for dette er retten likevel ikke i tvil om at en gjengivelse av en offentlig dom offentlig uten begrensninger i den offentlige gjengivelse, og uten en øvrig omtale av personen med karakteristikk av vedkommende, ikke kan anses som å «krenke en annens fred», jf. straffeprosessloven § 222 a. Et slikt omtaleforbud vil utgjøre et uforholdsmessig inngrep i Soerensens rett på ytringsfrihet.

Når det gjelder den mer generelle avveiingen mellom retten til privatliv og retten til ytringsfrihet ved offentlig omtale av en ikke-offentlig person viser retten til EMD-dommen Einarsson v. Island (Application no. 24703/15). Saken gjaldt en person som tidligere var anklaget for voldtekt. Saken ble etter hvert henlagt, hvorpå fornærmede i saken hadde publisert en publisert en ærekrenkelse på nett om den anklagede. Konkret hadde fornærmede lagt ut et redigert bilde av anklagede på sin Instagram med teksten «Fuck you rapist bastard» etter at saken var henlagt. EMD fant at hensynet til klagerens privatliv måtte veie tyngre enn fornærmedes ytringsfrihet. EMD la særlig vekt på at fornærmedes ytring var en fakta-påstand som ikke var sannsynliggjort, senere omtalt som sannhetsgrunnsetningen.

I denne saken har Soerensen kun gjengitt utdrag fra dommen hvor Bruun ble dømt, uten å tillegge subjektive karakteristikk av Bruun. Saken skiller seg klart ut fra Einarsson-saken, og retten er ikke i tvil om at hensynet til ytringsfrihet i denne saken må veie tyngst.

Besøksforbudet tas etter dette ikke til følge, ettersom de alternative vilkårene i straffeprosessloven § 222 a ikke er oppfylt.

SLUTNING

Kristin Biesse Bruuns f. 17.11.1963 begjæring om at Irene Soerensen ilegges besøksforbud tas ikke til følge.

Kjennelsen meddeles partene. Forklaring om ankeadgangen, ankefristen og fremgangsmåten for å anke fremkommer i informasjonsskrivet som er vedlagt kjennelsen.

Retten hevet

Per-Harald Hirsch

Fremgangsmåten for anke (klage) i sak om besøksforbud

Rettens kjennelse (avgjørelse) kan ankes til lagmannsretten.

Ankefristen er to uker fra den dagen avgjørelsen ble meddelt deg.

Du kan anke skriftlig eller muntlig. Anken skal settes fram for tingretten.

Skriftlig anke må være poststemplett innen utløpet av toukersfristen. I anken bør du gi en tydelig og uttømmende redegjørelse for hva du mener er uriktig i rettens avgjørelse.

Du kan også anke muntlig ved å henvende deg personlig til retten. For å unngå venting, bør du kontakte retten over telefon på forhånd for å avtale tid. Du bør ta kontakt med retten i god tid før utløpet av toukersfristen.

Lagmannsretten vil deretter avgjøre anken på grunnlag av saksdokumentene uten ytterligere varsel til deg.

Dersom du ikke følger fremgangsmåten ovenfor, risikerer du at anken ikke blir realitetsbehandlet.

FOLLO OG NORDRE ØSTFOLD TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 05.07.2024

Saksnr.: 24-089541ENE-TFNO/TSKI

Dommer: Dommerfullmektig m/alm bem Per-Harald Hirsch

Saken gjelder:

Øst Politidistrikt

Politiadvokat Johanna Lundstrøm

mot

Irene Soerensen

KJENNELSE

Påtalemyndigheten besluttet den 17. april 2024 at Irene Soerensen f. 16.11.1962 ikke skal ilegges besøksforbud overfor Kristin Biesse Bruun etter straffeprosessloven § 222 a.

Bruun krevde at påtalemyndighetens beslutning om avslag blir brakt inn for retten, jf. § 222 a åttende ledd. Påtalemyndigheten ba retten om å avslå Bruuns begjæring om besøksforbud.

Rettsmøtet ble avholdt i Follo og Nordre Østfold tingrett, avd. Ski 5. juli 2024 kl 9:00-10:40. Ved kjennelse av 8. juli 2024 kom retten til at Bruuns begjæring om besøksforbud ikke skulle tas til følge.

Forut for saken begjærte Bruun at Irene Soerensen, politibetjent Jens Elsebutangen og aktor Johanna Lundstrøm skulle stevnes inn som vitner i saken. Retten besluttet at Soerensen skulle føres som vitne, mens vitnene Lundstrøm og Elsebutangen ble avskåret på grunn av manglende relevans.

Bruun anførte:

- Jens Elsebutangen skal forklare seg om sin relasjon til Soerensen, tidligere håndtering av saker der Bruun har vært siktet
- Pa Johanna Lundstrøm er påtaleansvarlig i saker for og mot Bruun og Irene Soerensen. Siden Lundstrøm, i likhet med sine forgjengere under Elsebutangen, sitter på begge sider av bordet, må hun forklare seg om at det som er straffbart for Bruun (8 små meldinger på X gjennom et helt år, som respons på den massive netthetsen fra Soerensen med følge), er straffritt for Soerensen - når Lundstrøm behandler sakene: omkring 70 navngivelser av Bruun på bare en uke, og at Soerensens tilstedeværelse i sosiale medier handler om Bruun
- Irene Soerensen skal forklare seg om omtalen av, og de vedvarende publiseringene om Bruun, kontakten med Bruuns venner, og særlig at hun oppsøker Bruuns uvenner, spredning av straffesaksdokumenter, og at hun engasjerer størrelser som Rune Fardal i forfølgelsen av Bruun.

Retten vurdering

Etter straffeprosessloven § 292 andre ledd «kan» retten nekte et bevis ført når beviset ikke er nødvendig for å sikre et forsvarlig avgjørelsesgrunnlag i samsvar med § 294 første punktum og dets bidrag til sakens opplysning ikke står i et rimelig forhold til hensynet til effektiv saksavvikling.

Bestemmelsen gjelder for vanlige hovedforhandlinger i straffesaker og må anvendes analogisk for i saker om besøksforbud, som omhandler illeggelse av et tvangsmiddel. I slike saker er kravet til avgjørelsesgrunnlaget lavere enn for straffesaker. Det klare utgangspunktet at retten ikke tillater vitnebevis av hensyn til sakenes proporsjonalitet.

For at retten skal tillate vitnene ført må det ha en klar bevisverdi. Etter rettens syn er det helt klart at vitnene Elsebutangen og Lundstrøm ikke har noen relevans for saken om besøksforbud.

Spørsmålet retten skulle vurdere i saken om besøksforbud var om det er «grunn til å tro» at Soerensen uten et besøksforbud, fremover enten ville:

- a. begå en straffbar handling overfor en annen person,
- b. forfølge en annen person,
- c. på annet vis krenke en annens fred, eller
- d. begå ordensforstyrrelser som er særlig belastende for en annen person

Historikken mellom Bruun, og politibetjentene Lundstrøm og Elsebutangen er klart ikke relevant for denne vurderingen og vil derfor nektes ført i medhold av prinsippet som er fastslått straffeprosessloven § 292.

Irene Soerensen, som det begjærte besøksforbudet retter seg mot, ble imidlertid stevnes inn til å vitne på video, jf. straffeprosessloven § 109.

SLUTNING

1. Bruuns begjæring om at retten skulle stevne Jens Elsebutangen og aktor Johanna Lundstrøm inn som vitner i saken, ble ikke tatt til følge.
2. Bruuns begjæring om å stevne Irene Soerensen som vitne i saken ble tatt til følge.

Per-Harald Hirsch

FOLLO OG NORDRE ØSTFOLD TINGRETT

RETTSBOK

Den 5. juli 2024 kl. 0900 ble rettsmøte holdt i Follo og Nordre Østfold tingrett.

Saksnr.: 24-089541ENE-TFNO/TSKI

Dommer: Dommerfullmektig m/alm bem Per-Harald Hirsch

Protokollfører: Dommeren

Rettsvitne: Jens Jensen som har avgitt forsikring før og er kjent med domstolloven § 110

Saken gjelder: Begjæring om tingrettens kjennelse om fortsatt besøksforbud

Påtalemyndigheten

mot

Irene Soerensen

født 16.11.1962

Til stede:

Fornærmet Kristin Biesse Bruun

Siktet Irene Soerensen

Rettsvitne (ikke-domstolansatt) Jens Jensen

Dommeren hadde saksdokumentene. Det var ingen innvendinger mot dommerens eller rettsvitnets habilitet.

Dommeren orienterte om politiets beslutning ikke å ilegge Irene Soerensen besøksforbud datert 17. april 2024. Bruun ba om at påtalemyndighetens avslag på Bruuns begjæring om besøksforbud omgjøres og at retten fastsetter at Soerensen skal ilegges et besøksforbud. ikke ble tatt til følge.

Framsto: *(den forbudet skal beskytte)*

Navn: Kristin Biesse Bruun

Fødselsdato: 17.11.1963

Adresse: Lalienveien 6, 1453 Bjørnmyr

Stilling: Kunstner

Ble formant, avga forsikring og forklarte:

Soerensen er dømt i en sivil sak fordi hun forfølger en annen (en psykolog). Hver gang Soerensen skriver om psykologen så skriver hun også om Bruun. Bruun sier at hun ikke har noen reell rolle i Irene Soerensens liv, men at hun likevel trekkes inn i alt som angår hennes nederlag. Bruun opplever at hun har blitt en person Soerensen ønsker å ta.

Soerensen er en velkjent aktivist i barnevernsmotstanderbevegelse. Soerensen lenker Bruun opp på hennes sjikaneblogg. Hun lenker opp Bruun til Rune Fardal som har skrevet nesten 1000 sider om Bruun. Soerensen har også lenket Bruun opp til Olsen. Bruun sier at hun ikke har noen ting med dette miljøet å gjøre.

Soerensen har publisert det i dommen som er negativt for Bruun. Hun har publisert navn, adresse, fødselsår og hva Bruun dømmes for og dette mener Bruun er en krenkelse av hennes privatliv. Soerensen har en side som heter Barnevernkritikk. Også der publiserte hun dommen mot Bruun. Det er snakk om ca 70 navngivelser for en uke. Bruun har ikke reagert på dette. Soerensen har også festet innlegget med dommen på X.

Ifølge Lundstrøm i lagmannsretten er det å navngi en annen et forsett om å kontakte den andre. Da må også Bruun beskyttes av Soerensens omtale av Bruun. Bruun er forundret over saksbehandling fordi Bruun her er navngitt. Kontaktforbudet må gå begge veier.

Bruun er ikke en offentlig person og Bruun skal ikke være offer for en offentlig gapestokk. Bruun har krav på beskyttelse for denne uthengingen. Hun kontakter også Bruuns venner. Hun trengte ikke publisere dette på Global der alt er offentlig. Bruun er ikke dømt enda og hun har krav på beskyttelse.

Bruun er en privatperson og har blitt mer og mer isolert med de siste årene. Når Bruun har kontakt med noen så har Bruun krav på å bli beskyttet. Det ble verre da hun tok kontakt med Fardal. Fardal har over 20 000 følgere.

Forklaringen ble opplest og vedtatt.

Framsto: *(den forbudet retter seg mot)*

Navn: Irene Irene Soerensen
Soerensen

Fødselsdato: 16.11.1962 16.11.1962

Adresse: Tangenveien 28, 1914 SkiTangenveien 28, 1914 Ytre Enebakk
100% ufør

Soerensen har publisert dommen for å rette opp et skjevt bilde som er skapt på nett av Bruun. Soerensen forklarer at hun i mange år har avstått fra å forsvare seg mot anklagene fra Soerensen.

Soerensen forklarer at politiet var enig med henne om at hun kunne publisere dommen. Dette fremgikk av henleggelsen hvor det står at det ikke var grunn til å etterforske Bruuns anmeldelse.

Soerensen fikk spørsmål om publiseringen skulle nå Bruun. Hun svarte at dette var tanken, men at hun har lov til dette all den tid hun ikke har kontaktforbud overfor Bruun

Soerensen fikk spørsmål om hvorfor hun i anmeldelsen skrev at hun hadde publisert dommen fordi Bruun hadde publiserte dommen først? Soerensen sier at hun publiserte dommen for å rette opp i et feil inntrykk. Fordi domfelte fortsatte med sjikane. Soerensen sier at politiet da må ha misforstått.

Soerensen fikk spørsmål om hvordan hun forventer at Bruun skal reagere med på disse innleggene fra Soerensen. Soerensen sier at det kun er tale om et innlegg med en offentlig dom. Hensikten var at hun skulle stoppe med å legge ut bilder av min mor, barna til Soerensen.

Forklaringen ble opplest og vedtatt.

Bruun fikk ordet og ba om at begjæringen om besøksforbud tas til følge.

Soerensen fikk ordet og ba om at påtalemyndighetens avslag på begjæring om besøksforbud opprettholdes.

Begge fikk deretter ordet en gang til.

Rettsvitnet hadde ingenting å bemerke.

Dommeren erklærte at forhandlingen var avsluttet og at saken vil bli avgjort ved kjennelse. Kjennelsen meddeles partene

Rettsmøtet varte fra kl. 9:00 til kl. 10:35

Jens Jensen
(rettsvitne)

Dokument i samsvar med original

Morten André Gaustad
rådgiver